

INFORMATION

NR. 4 1982

Smålandskvinna bränd

av UFO-strålning!

Var det ett UFO som vid fyratiden på morgonen den 17 april i år slet topparna av granarna vid Kvill i norra Småland? Mycket tyder på att så kan ha varit fallet! Dem här två avslitna grantopparna hittades på den plats från vilken fru Anna Karlsson sett ett flammande klot försvinna. Grantopparna bär inga spår av att vare sig ha huggits eller brutits av — topparna tycks ha slitits bort från trädet!

Se sidan 14

UFO-INFORMATION

Tidskrift för aktuella

UFO-bändelser och ökad kunskap
om UFO-fenomen. Utk. med 6 nr/år.

Prenumerationsåret på UFO-
Information är 1 jan. — 31 dec.

Redaktör och ansvarig utgivare:

Carl-Axel Jonzon. Tel. 0142/440 30

Övriga medarbetare:

Olle Öhman,

Märta Engzen, Lars Nilsson,

Kenneth Eek och T. Gustavsson.

Redaktionens besöksadress:

Lagmansberga Brunnsgård,

596 00 Skänninge.

Tel. 0142/440 30.

UFO-Information:

Box 16, 596 00 Skänninge.

Prenumeration och medlemskap:

Postgiro 8 43 25-0

UFO-Information 75 kronor helår.

Bidrag från läsekretsen i form av
artiklar och diskussionsinlägg mot-
tages tacksamt.

För att underlätta den redaktionella
bearbetningen bör manuskripten
skrivas med största möjliga radav-
stånd på skrivmaskinen. Var god
observera att manus endast skrivs
på bladets ena sida!

För artiklarna svarar författarna. Ar-
tiklar och övrigt material ur denna
tidskrift får återges helt eller delvis
endast efter tillstånd av ansvarig ut-
givare för UFO-Information.

UFO-Information ser gärna också att
våra läsare hör av sig med tips om
inträffade händelser av UFO-karaktär
— det kan vara något Ni läst om i
respektive lokalpress på Er egen
hemort eller hört någon berätta.
Hjälp oss också samtidigt att lätt få
kontakt med eventuella vittnen till
UFO-observationer genom att t ex
notera telefonnummer eller post-
adress i breven till oss.

INFORMATION

Vi vill ha hjälp av kunniga och duktiga

TECKNARE och ÖVERSÄTTARE

för översättning av engelska, franska och spanska texter.

Vi vill också gärna knyta kontakter med UFO-intresserade
som kan hjälpa till att på sina hemorter följa upp och
bearbeta aktuella UFO-fall.

För närmare upplysningar ring (kvällstid) eller skriv
till Carl-Axel Jonzon, UFO-Information, Box 16,
596 00 Skänninge. Tel. 0142/440 30

INNEHÅLLSFÖRTECKNING:

Ledare: Döm inte — Många vägar leder till sanningen ...	3
Insändare: En funderare	4
Landet runt	5
Glänsande föremål "dansade" på ången	8
Hönssnattare i Puerto Rico	9
Strålvärme från UFO brände kvinna i Kvill	14
Ärliga Illusioner	17
Jägare dödades av UFO-strålning	18
Cynthia Appletons märkliga kontakter	20
Insändare: Mina tankar från bibeln	23
Far och son teleporterades	24
Halvmeter stor "badboll" — UFO i Skaraborg	25

INFORMATION

Missa inte UFO-Informationens pangerbjudande:

JUBILEUMSNUMRET!

Tidningen är ett måste för den
verkligt UFO-intresserade.

Beställ den
medan den fortfarande finns kvar i lager!

Rekvirera ditt ex. genom att sätta in
35 kronor på postgiro

84325-0

Märk talongen

"Jubileumsnummer"

Döm inte — många vägar leder till sanningen

Jag blir både ledsen och arg, när jag läser något som jag inte begriper eller får något grepp om eller när jag inte förstår avsikten med det skrivna ordets mening. Nu har det hänt igen! Skillnaden är bara den, att det den här gången är någon som inte förstått mig och det känns om möjligt ännu tråkigare. Jag fick nämligen ett brev, där man förfasade sig över min dåliga insikt i den gudomliga plan som iordningstälts för oss människor. Det sades, att jag möjligen var en sökare som vandrade på fel väg! Och detta menar brevskrivaren, som av allt att döma vill framstå som en sann kristen. Men varför då inte underteckna brevet med namn och adress? Gud vet nog vem du är ändå, även om jag måste gissa, och det är jag ganska så bra på skall du veta.

För det första min bästa läsare utan underskrift: som kristen bör du inte döma andra och påstå att du är den som vet bäst, ty vägarna till sanningen är förvisso många och även ufologin leder dit. Jag vill inte sja om vem av oss som når fram först men nog tycks det, som om vi ufologer har goda chanser att hinna före många andra, ingen nämnd och heller ingen glömd.

Tyvärr tycks det vara så, att varje yrkeskategori eller lära, trossamfund etc tror sig sitta inne med all världens vishet och kunskap. Men är det så? Nej, och åter nej! Tro inte att den religion du representerar är den bästa. Vore den det, skulle du ha lärt

dig att gå din väg i tysthet utan att klaga och fördöma andra trossamfund, religioner och enskilda.

Jag nämnde i nr 2/82, att jag gärna skulle se några av t ex Indiens vise män lära oss om den inre verkligheten. Till detta var ditt svar att jag skulle se till dessa länders elände, svält och lidande. Du menar att trots att det finns visa män i landet, är det dåligt ställt ändå på de flesta områden. Ja, du går så långt att du påstår att det beror på att dessa visa människor finns där och lär ut fel läror. Du dömer igen!

Att landet eller de länder som praktiserar österns vishet har det besvärligt beror inte på annat än att folkmängden är för stor i förhållande till vad landet kan livnära. Detta jämte det faktum att man inte har råd att undervisa i tekniska och andra ämnen gör att dessa länder kommer på efterkälken även inom teknologins område, vilket också leder till misär.

Givetvis finns det även andra orsaker, men allt bottnar i okunnighet. Det beror inte på de personer som praktiserar yoga, meditation och dylikt, för de klarar sig bäst i landet även om de har mycket lite av den materiella sidan.

Du talar om att de kristna länderna har det bättre men glömmer samtidigt, hur det gått till när dessa människor en gång blev kristna. Vet du möjligen inte att de tvingades till detta av väpnade kristna arméer och

blundar du för det faktum att kristna för krig i religionens namn än idag? Irland är inte längre bort än att du borde hört det namnet någon gång. Men kan det bli på annat sätt, när enskilda kristna klagar och fördömer sina medmänniskor?

Jag har ingenting emot religionen. Tvärtom anser jag den vara mänsklighetens hopp men inte på det sätt den tolkas och praktiseras. Jag har sagt och säger fortfarande, att världens folk har fått två saker som kunde vara det bästa för mänskligheten: det ena är religionen och det andra idrotten. Dessa tillsammans och utövade på rätt sätt kunde vara till både tröst och glädje för människorna, men religion och idrott har tyvärr alldeles urartat.

Religionen skall vara ett rättesnöre för vår vandring här på jorden, och idrotten skall stärka den fysiska kroppen, så att vi orkar med denna vandring. Men så är det inte. Båda dessa storheter försöker endast att vinna egna fördelar av den situation människorna befinner sig i. Allt bottnar i pengar och makt. Människorna sitter antingen i kyrkan eller också på idrottsarenan och hejar och beder - om vad? Ja, inte om att bli fysiskt bättre och starkare - 'det har vi idoler till' - inte heller att bli uttolkare av religionen - det har vi ju speciella personer för. Själva slipper vi tänka. Vi betalar och blundar för fakta. Det är enklast så. Du som inte vågade underteckna brevet tycks tro, att Gud är den ende som kan hjälpa. Visst har du rätt, men du glömmar att vi genom honom själva har möjlighet att agera. Varför tror du att vi utrustats med ett s k förstånd, även om det i många fall är dåligt?

Naturligtvis har vi fått förståndet för att kunna lotsa oss fram till sanningen och som lite hjälp på vägen har vi religionen. Men läs själv och tänk själv och överlåt det inte på andra, som har till sin uppgift att leva på andras lathet och okunnighet! Har du kära brevskrivare studerat alla dessa olika grenar du nämner?

Jag tvivlar starkt på detta, för i så fall hade du åtminstone satt namnet under brevet. Så mycket har jag ändå nosat på de olika ämnena att jag med bestämdhet vet, att de har mycket att erbjuda om man är en verklig sökare och inte en blint troende med hörselskydd och mörka glasögon, allt för att inte störas i sin lilla värld av självmedvetenhet. Och hur kan du döma en människa efter endast några rader skrivna i en tidsskrift? Vad vet du om de många andra tankar som under årens lopp samlats och inte uttalats vare sig i tal eller skrift? Givetvis har du din fulla rätt att vara på det sätt du finner riktigt men låt andra få samma rättighet! Döm ej på det att du själv ej skall bli dömd.

Insändare

En funderare

Säg mej vad är det människor ser på himlen och på jorden, de säger de aldrig sett något liknande - de finner inte orden. Skivor, cigarrer, ja med alla slags olika former, de landar, de flyger, de trotsar våra fysikaliska normer. Kan någon förklara utan att förneka en högre civilisation, större intelligens måste till för att åstadkomma en sån situation. Tusentals sitter nu tysta och intetörs de berätta, undrar med fruktan och tänker vad var detta. Vi måste hjälpa varandra och sluta med att skratta, tillsammans kan vi få fram fakta och kanske börja fatta. Att på jorden vi kan få fred och mat istället för krig och hat, jag tror på flygande tefat.

Kjell/1982

Landet Runt

Observationer våren 1982.

Kinna 5 mars.

Susanne Nielsen blev under trettondagshelgen vittne till en händelse som ännu ej fått någon naturlig förklaring. Hon säger till UFO-Informationens utsände B O Lidén följande: -Jag befann mig c:a en km öster om Kinna samhälle trettondagsafton och klockan var ett på natten. Jag fick på tio meters avstånd från mig se en ungefär 70 cm stor skiva, som till färgen var lysande med ett gyllengult fast sken, den förflyttade sig i maklig takt (promenadtakt). Något ljud hördes ej, trots att skivan var så nära. Vädret var vid tillfället kallt och klart. Föremålet verkade vara fast till sin konstruktion.

Svenljunga 7 mars.

Familjen Jansson, Kjell, Gunnel, Malin och Pär hade en ovanlig upplevelse, som de kommer att minnas under lång tid. Så här berättar Kjell med familj för UFO-Information.

-Vi färdades i bil mellan Svenljunga och Kinna söndagskvällen den 7 mars. Ungefär tio km från Kinna fick vi på en raksträcka se ett till synes stillastående föremål med starkt blinkande ljus. Den raksträcka vi just kommit in på slutade med ett backkrön och strax över detta backkrön befann sig föremålet. Klockan var då 19.20. Alltså befann sig föremålet på ganska låg höjd över marknivån vid observationstillfället. Detta föranledde bilens passagerare att

tro, att det var ett flygplan på uppgång från Landvetters flygplats. Vi fick snabbt förkasta denna teori, eftersom föremålet blixtnabbt förflyttade sig så att det kom att hamna till höger om vägen i bilens färdriktning och strax ovan trädtopparna. Det var stort och runt med blinkande ljus i färgerna vitt, rött, gult och grönt. Färgerna verkade ovanligt rena, säger vittnena. Den ovanliga farkosten bytte sida om vägen och detta skedde på ett ögonblick. Ibland skymdes den av träd. För att bättre kunna se vad det rörde sig om gick föraren ut ur bilen. Vid det tillfället var farkosten bakom bilen. Trots att den ej var långt borta hördes inget ljud från den. Bilens övriga passagerare tyckte det hela var otäckt och ville fortsätta den avbrutna färden, vilket man också gjorde. Från bilens baksäte iakttogs den ovanliga farkosten under lång tid. Totalt varade observationen omkring 15 minuter. Flera kursändringar skedde under den tid observationen gjordes. Vädret var kallt och klart vid tillfället.

Stockholm 8 mars.

Gertrud Persson blev på Ringvägen i Stockholm den 8 mars klockan 06.00 under c:a 45 sekunder vittne till ett klot av den skenbara storleken två gånger fullmånen. Det var eldrött och hade mörkare fläckar eller partier. Först var klotet stillastående och mycket ljusstarkt (ljuset pulserade). Efter några sekunder ändrades färgen till ljusare rött samtidigt som

klotet började förflytta sig i en krökt bana nedåt marken. Ljuset från klotet ändrade sig i takt med förflyttningen. Ju närmare marken det kom desto vitare blev ljuset. När klotet försvann bakom träden var ljuset helt vitt, säger Gertrud Persson, som heller inte kunde uppfatta något ljud. Vädret vid observationstillfället var kallt och klart.

Bomsund 9 mars.

-Vad har jag sett? - Ja det funderar Birger Lundqvist, Bomsund över tillsammans med tre andra personer. Samtliga var på väg hem fram på kvällen, när de fick se något som liknade en helikopter men helt ljudlös. Trots att de kunde följa dess färd under c:a två minuter, kunde de inte uppfatta minsta ljud från den. Farkosten tycktes vara på väg mot Östersundshället. Måhända den hade stämt möte med storsjödjuret i Storsjön? (UFO-Informations anm.)

Ludvika 28 mars.

Även Ludvika har besökts av o-bjudna gäster, varvid omkring 22.30 ett föremål passerade på uppskattningsvis 2000 meters höjd himlen över Ludvika. Inte heller vid detta tillfälle kunde man höra något ljud. Den skenbara storleken var som en liten fotboll, alltså ett ganska stort föremål.

Bredbyn 30 mars.

Fru Rut Sjölander från Västerfabyrn såg på tisdagsmorgonen den 30 mars i år ett eldklot över Bredbyn.

-Klockan var kvart i sex när jag fick syn på ett glödande rött klot som sänkte sig ned ovanför Fanbybron. Det verkade som om det kom från Brusberget och sakta dalade ned, tills det försvann bakom några tallar nedanför gården. Klotet var ungefär i skenbar storlek som månen och runt som en fotboll. Det lyste med orangefärgat sken.

-Jag trodde först, att det rörde sig om en meteor. Men jag insåg snart att det måste vara något annat. Inte heller var det ett flygplan eller någon annan känd flygande farkost.

Det var bara en liten stund jag hann observera det, innan det försvann ur sikte. Vad det var för något har jag ingen aning om.

-Då min man kom ut ur ladugården frågade jag honom, om han hade sett klotet. Det hade han inte. Vi stod sedan en stund och tittade ut genom fönstret mot bron, men såg ej till föremålet. Min man trodde, att jag hade sett försvarets helikopter men det kan det inte ha varit.

Fru Tyra Olofsson, som bär ut ortstidningen, Örnköldsviks Allehanda, i Bredbyn såg också klotet på morgonen den 30 mars. Hon befann sig vid en fastighet nära vägförvaltningens garage längs Junselevägen, då hon fick syn på det underliga ljusskenet på himlen.

-Jag hade nyss lämnat tidningen, berättar hon, -och satt mig tillrätta i bilen när jag plötsligt såg ett runt ljussken på himlen. Det lyste klart som en svetslåga och svepte lågt över skogsbrynet. Föremålet såg ut som en igelkott med taggar åt alla håll. Mycket mer hann jag inte uppfatta. Det försvann inom något ögonblick. Det flög i rak kurs med ett så intensivt sken, att jag säkert hade blivit bländad, om jag tittat på det under någon längre tid. Klotet var mycket större än ett stjärnfall. Och en stjärna som föll kan det inte ha varit, eftersom det vid tillfället var alldeles jämnmulet. Det gick lågt och alldeles horisontellt.

Kinna 2 april.

-Jag skulle stänga fönstret, säger Monica Nestling till UFO-Information. -Klockan var 23.30 den 2 april. Jag fick se genom fönstret något som liknade en nedgående sol. Ett ljusrött, starkt lysande klot eller en skiva med suddiga ytterkonturer. Efter en stund började 'skivan' upplösas. Jag kan inte förstå vad det var jag såg, säger Monica. Det hela utspelade sig i östlig riktning och observationen varade i c:a en minut.

Arbrå påsken 1982.

-Har påskkäringarna blivit utrus-

tade med starka strålkastare för att bättre finna sina respektive landningsplatser? Det undrar vi på UFO-Information över tillsammans med Birger Wigren. Wigren såg nämligen ett egendomligt ljus. Det liknade en enorm strålkastare, som lyste ned mot marken och på skogen mellan Alfta och Arbrå. Wigren var på väg hem till Alfta vid halv tretiden påskdagens morgon, då han blev vittne till det märkliga ljusfenomenet. Ljuset var format som en kon med skarpt avgränsade konturer. Den lyste nedåt. Han färdades i bil och saktade ned farten för att bättre kunna se vad som hände. Efter några sekunder försvann ljuset.

Flera personer har rapporterat att de iakttagit ljusskenet. En av dem är Conrad Glavén från Bollnäs. Han var på hemväg, då han omkring halv tre på natten fick se en gigantisk strålkastarkägla, som lyste upp marken. Ljuset hade väg markerade kanter och var oerhört starkt.

Från F15 i Söderhamn meddelar man, att det ej var något flygplan från flottiljen, eftersom de haft samtliga plan på marken den aktuella tiden. Inte heller har de sett eller hört talas om ljusfenomenet. Man menar dock, att det kan ha varit annat flyg i området och att det i så fall skulle ha varit landningsljus från något sådant man sett. Detta anses dock av observatörerna uteslutet.

Ådalen 22 april.

-Plötsligt syntes ett klart skinande ljus på den stjärnklara himlen. Ljuset steg uppåt, det liknade en tratt med ett grönt moln i sin nedre ände.

Sten Johansson med sin fru Gudrun och sonen Thomas hade den 22 april begett sig ut mitt i natten för att fotografera djur, då händelsen inträffade vid Dämstasjön i Ådalen.

Sten Johansson framhåller att allt var stilla och tyst, när fenomenet började, men då hördes i samband med ljuset fågelsång - mitt i natten! Familjen Johansson kunde urskilja både storspov, talgoxe, gulspurv och bofink.

-Jag kände kalla kårar efter ryggen, berättar Sten. Efter några minuter upphörde fågelsången, ljuset försvann men det gröna molnet dröjde sig kvar ännu ett par timmar.

Himlen var helt klar och norrsken eller andra naturliga förklaringar förefaller osannolika.

En liknande iakttagelse gjordes av Gustav Selinder i Sollefteå. Han iakttog ett lysande klot som strök över himlen i nordöstlig riktning mot Örnköldsvik. Efter föremålet följde en grön röksvans, som dröjde kvar någon timme på himlen. Själva ljuset syntes omkring fem minuter.

Även från taxistationen i Köpmanholmen sågs ljusbollen och rökmolnet. Iakttagelsen stämmer med Selinders så när som på rökmolnet, som taxipersonalen ansåg vara azurblått.

Ljungby 16 maj.

-Kan det ha varit ett flygande tefat, ja, den frågan sysselsätter Stefan Eberholm och några av hans kompisar. -Något var det i alla fall, säger alla med en mun.

-Plötsligt fanns den där, en klart lysande stjärna över Brunnsparken, så en formation av tre starkt lysande ringar i olika färger. De färdades mycket fort och i formation. En var röd till färgen, en vit och den tredje lyste gult. De saktade in farten men kort därefter ökade de igen och försvann i horisonten. Så säger alltså de fyra ungdomarna, som inte vet om de skall tro eller inte tro på UFO.

Brunflo 25 maj.

Klockan var 23.15 när Åke Andersson var på hemväg från arbetet. Han blev då vittne till ett som han tyckte stort klot som föll ned från himlen. Han påpekar att ljusskenet var enormt. Det kom från väster och närmade sig marken i en vinkel av 45 grader.

Ur Dala-Demokraten 27 maj.

Fru Gudrun Andersson vill gärna veta om hon sett ett s k UFO. Det var

nämligen ett fyrkantigt, metallglänsande och stort föremål som flög över hustaken i Bullermyren, Borlänge. Fru Andersson såg det ganska länge, innan det försvann mot Stora Tuna.

Helsingborg 3 juni.

Att dricka öl och äta smörgås vid halv tvåtiden på natten kan ha sina fördelar - om man är intresserad av

Glänsande föremål "dansade" på ängen

UFO-fenomen som undersökts i Spanien har liksom i andra länder uppvisat ett 'mönster', låt vara svårbedömt, men ändå återfinner man vissa likheter världen över. När det gäller Cantabria (en provins i norra Spanien) tycks andra orsaker inverka på UFO-mönstret som t ex natur och miljö.

Juan Cobo Setién, ensamstående jordbrukare och 64 år gammal, berättar:

-Jag kom just ut ur ladugården efter att ha ordnat för djuren. Jag släckte ljuset i ladugården. Ute var det ganska mörkt och molnigt. Just som jag stängde dörren fick jag se ett ljussken som kom från ängen. Det var cirka tre fyra meter ifrån mig och kastade gnistor omkring sig. Själva föremålet var glänsande och förde med sig en vindpust. Ett antal fåglar i närheten blev skrämda och flög iväg.

Plötsligt stannade ljuset framför mig och började utföra någon slags 'gymnastiska rörelser'. Föremålet liknade en 'glödlampa' eller ett päron, om man nu skall jämföra det med något känt föremål. Det var cirka 40 cm högt och 30 cm brett på det bredaste stället. Den bredare delen på föremålet vidgade sig och drog ihop sig, pulserade som ett hjärta.

På föremålet syntes också 'skelett' små figurer och vackra kvinnofigurer

UFO förstås! En helsingborgare berättar att han just betett sig som vi beskrivit när han fick höra några underliga pip ljud, ej olik fågelkvitter, samtidigt som han såg en rund farkost med tända ljus. Efter en stund släcktes ljusen och farkosten försvann för att senare återkomma på en höjd av 30 - 35 meter över markytan.

i lysande dräkter. Hela tiden föll ett gnistregn från föremålet. Gnistorna sloknade halvvägs till marken. Något ljud hördes ej, och farkosten, eller vad det nu var, befann sig drygt en meter över marken. Ljusskenet var gulvitt till färgen, säger vittnet, som vid det här laget hade blivit skrämd och försökte gömma sig bakom en stentrappa. Han försökte också skydda ansiktet med händerna. Vidare kände han stark huvudvärk (vilken satt kvar i flera dagar) och yrsel. Han svettades också kraftigt.

Som om föremålet förstått att han blivit skrämd flyttade det på sig ut till ängen igen, där det stannade och fortsatte med sina gymnastiska övningar allt medan ett regn av gnistor föll till marken. Efter ett tag förflyttade det sig någon kilometer längre bort. Också där upprepades ceremonin. Det begav sig så småningom uppåt bergen och över eucalyptusträden. Slutligen försvann det över berget 'Monte Sarracin'.

Denna berättelse är bara en bland flera, och den tilldrog sig den 14 oktober 1979 klockan 19.30. Ett flertal rapporter om underliga ljussken har inrapporterats från trakten och grundliga utredningar har presenterats, men några säkra slutsatser av vad som hänt har man inte kunnat dra.

Översättning: Maria Catulán.

HÖNSSNATTARE i Puerto Rico!

Några av händelserna här nedan inträffade den 3 mars 1980 klockan 3.30 på innergården av ett hus i Buen Consejo, en förort till staden Rio Piedras på ön Puerto Rico. Det andra fallet hände samtidigt i det närbelägna districtet Sabana Lan. Tillsammans var fyra vittnen inblandade. Två på varje plats.

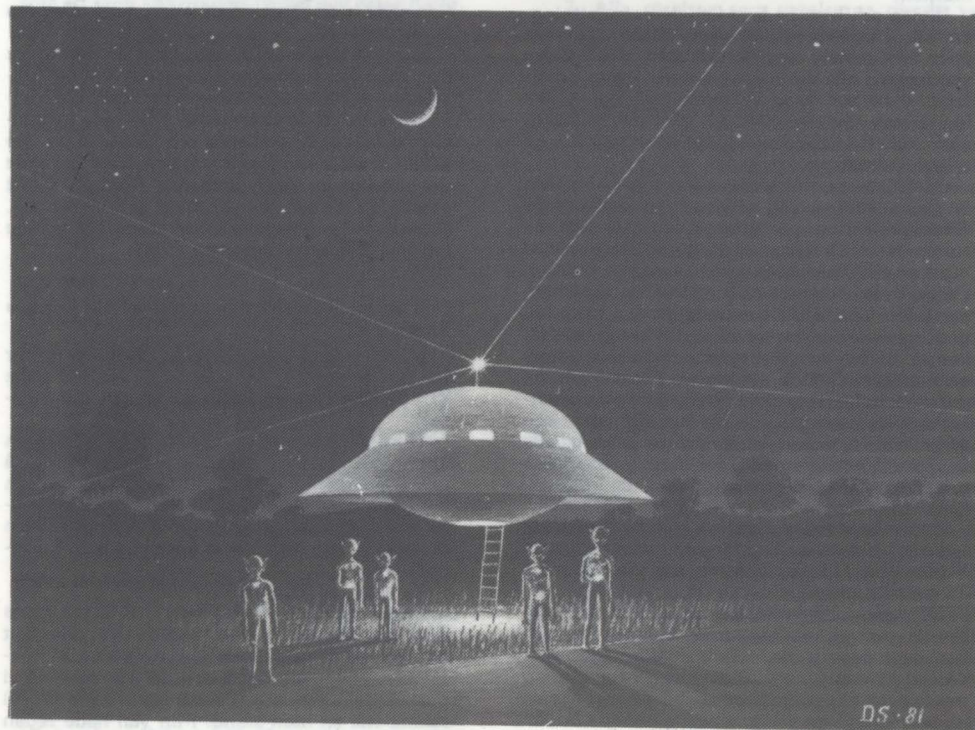
Händelsen i Buen Consejo.

En 16-årig flicka, Vivian Cruz Rodriguez och hennes 13-årige bror, José Celso Cruz Rodriguez, låg och sov i sitt hem No. 148 Interior, Calle Canales, i Buen Consejo, då Vivian plötsligt vaknade av ett ljud. Det lät som om någon flyttade på några zinkskivor på innergården. Hundarna skällde ilsket. Vivian gick upp, för att se vad som orsakade oväsandet. Hon såg då fem figurer röra sig på innergården. Att döma av de-

ras utseende var det inte några vanliga tjuvar, som flickan först trodde. Trots att de var människoliknande, verkade de inte 'normala'. Även deras förehavande var mycket underligt. Vivian väckte sin bror José Celso, och tillsammans med honom fortsatte hon att observera dessa konstiga väsen, som rumsterade på gården som om de sökte någonting. Speciellt intresse visade de ett antal burar med höns.

Beskrivning av inkräktarna.

Enligt Vivian och José Celso var inkräktarna människoliknande. Två av de fem var längre, ungefär fem fot (omkring 152 cm) de andra däremot var omkring tre fot (91 cm) långa. De båda större var slanka och välskapta, mer människoliknande. De var klädda i tätsittande overall, liknande dykardräkter i mörkbrun färg, som läm-

Enligt vittnen var inkräktarna människoliknande. Två av de fem figurerna var längre än de andra. De längsta uppskattades vara ca 150 cm långa medan de tre minsta mätte ca 90 cm.

nade endast ansiktet, öronen och händerna fria. Öronen var stora och upprättstående. Färgen på ansiktet, öronen och händerna var grå. Händerna var stora, med något som liknade simhud mellan fingrarna. De tre mindre i gruppen såg mer vanliga ut. Vad deras kroppar beträffar, hade de något bredare bröst. Armarna på de längre varelserna var långa och det var de också på de mindre, men på dem mer 'framåthängande' vilket gjorde, att de såg puckelryggiga ut, trots att de inte var det. Kropparna på de mindre var täckta med ett fjälligt material, fullt av små mörkbruna upphöjningar (beskrivna av vittnena som liknande finnar) över hela kroppen, utom händer och ansikte. Även de mindre varelserna hade stora spetsiga, upptåstående öron.

Vivian fortsätter sin berättelse: -Vi fick ett bra tillfälle att studera ansiktet på en av de små. När han upptäckte att vi observerade dem, såg han rakt på oss. Hans ansikte var grått och förlängt med en spetsig haka. Hans huvud var päronformat, med stora ögon och ögonlock. Ögonen lyste som en hunds i mörkret. Beträffande näsan och munnen fick jag ingen god uppfattning, eftersom min uppmärksamhet helt upptogs av hans lysande ögon. Han bar hjälm, liksom de andra. Men i hans fall hade hjälmen på mitten en prydnad, liknande en tuppkam. Händerna på alla fem var likadana, liksom fötterna - alla liknade de ankfötter. Ingen av dem gick utan rörde sig framåt med små hopp, som om de flöt fram över marken.

Vivian och hennes bror fick den uppfattningen, att de två större varelserna utövade kontroll eller kommando över de tre små. José Celso samtyckte i alla detaljer som hans syster berättade, men han såg ej händelseförloppet lika länge som systern eftersom han helt plötsligt blev mycket trött och sömning, så att han fick gå tillbaka till sängen.

José Celso's egna kommentarer av händelsen är följande: -Det såg verkligen ut som om de sökte någonting på innergården, så som de rumsterade och flyttade med zinkplåtarna. Men mest av allt verkade de intresserade av hönsen. De skakade hönsburarna och försökte se på hönsen från så nära håll som möjligt. Det hade någonting med hönsen att göra, det är jag helt säker på. En sak som förbryllade mig var, att trots att hundarna skällde, var varken hönsen eller en get, som befann sig på gården det minsta påverkade av vad som pågick. De var alla lugna och tysta, trots att varelserna vidrörde och skakade burarna. Efter en stund tystnade även hundarna och blev så trötta och sömninga, att de kröp tillbaka i min säng.

En av de större varelserna som verkade vara ledaren, hade en silverfärgad metallboll i sin högra hand. Han böjde sig ner och plockade upp en gammal bilspegel, som låg på marken i närheten av hönsburarna. Han undersökte den några minuter, jag vet inte varför. Kanske undrade han över dess starka reflektionsförmåga, eller därför att den var gjord av nickel. En sak var mycket egendomlig. Bredvid bilspeglarna låg en metallplatta, som vår granne Doña Anna brukade använda för att täta ett hål i hönsburen med.

Nästa dag, när vi gick för att inspektera plat-

sen lade vi märke till konturerna av en hand på metallplattan. Handavtrycket hade tidigare inte funnits där och de konstiga fingrarna på metallplattan liknade dem vi såg på varelserna. En sak till: metallplattan var så het, att vi var tvungna att vänta till klockan ett på eftermiddagen innan vi kunde vidröra och undersöka den ordentligt. När vi gick för att se på platsen där varelserna hade stått, såg vi någonting som liknade fuktiga fläckar av någon sorts vätska som tog lång tid att avdunsta eller torka.

Vivian fortsätter berättelsen:

-Vi hade observerat varelserna ungefär en halvtimme, då vi plötsligt hörde ljudet av en bil och såg dess ljus närma sig. Detta tycktes skrämra varelserna som lämnade huset i riktning Avenida 65 de Infanteria.

Vi frågade Vivian, varför hon inte väckte sina föräldrar, när hon upptäckte varelserna på gården. Hon förklarade att huset är uppdelat i två separata sektioner, och enda vägen att nå föräldrarna var att korsa innergården, där inkräktarna stod. En annan orsak till att hon inte väckte föräldrarna var, att hon blev mycket fascinerad av vad hon såg och var rädd att varelserna skulle ge sig iväg, om de blev störda. Hon kände en stark önskan att gå ut till varelserna, men avstod av försiktighetsskäl, även om hennes intuition sade henne, att varelserna inte skulle göra henne illa!

Barnens föräldrar Sr Celso Cruz de Rodriguez och hans fru Ramonita försäkrade att de fullständigt accepterade Vivians och José's berättelse. De sade att de blev mycket irriterade av hundarnas ihållande skällande och tänkte stiga upp för att se efter vad som försiggick. Men så kände de plötsligt en överväldigande trötthet, vilket omöjliggjorde för dem att stiga upp ur sängen. (Liknande däsighet som sonen José Celso och de två små hundarna blev utsatta för).

Den andra händelsen berättad av Sr Luciano Rivera.

I den andra händelsen är vittnena señor Luciano Rivera, 47 år, boende på No 433 Calle 21 i Sabana Lan (en förort till staden Rio Piedras).

Tillsammans med en vän hade Sr Rivera en upplevelse. Sr Rivera som är stum, försökte så exakt som möjligt göra klart för oss, vad han och hans vän hade observerat. Vi var delvis beroende av en ung man José (Timba) Rodriguez som fungerade som tolk, när vi intervjuade Sr Luciano Rivera.

Historien är följande.

Natten i fråga, var jag i min bil tillsammans med min vän (som också är stum). Vi hade tagit en eller två drinkar, men vi var absolut inte berusade. Vi var rätt trötta och det var sent, så vi parkerade bilen och släckte strålkastarna. Vi tänkte vila en liten stund. Min vän hade redan slumrat till och det gjorde även jag.

Efter en stund öppnade jag ögonen och såg

någonting omkring tolv meter framför oss. Det liknade ett flygande tefat och var upplyst. Det hade tre metallstöd (ben) på vilka det stod. Den hade en stor metallisk kupol med en rad fönster som släppte ut ett mörkorganeffärgat ljus. Kupolen var silverfärgad, liknande aluminium. På toppen var en antenn, som sände ut vita ljusstrålar i olika riktningar. Den utbuktande delen av tefatet hade ljusgul färg och verkade vara upplyst med ett ljus som inte var bländande. Där under fanns en mindre kupol, men bakvänd och en öppning i kupolen, från vilken en stege förde ner till marken. När jag upptäckte tefatet, väckte jag min vän och när han såg det blev han mycket rädd. Antennen på toppen av maskinen började dras in. Då ansåg jag, att det var på tiden för oss, att lämna platsen. När jag startade bilen och tände ljuset, såg vi fem underliga figurer, som långsamt rörde sig på slutningen av den närliggande delen av egendomen. När dessa fem figurer nådde kanten av egendomen, svävade de över marken till stigen och sedan över ett kättingliknande staket. När de nådde tefatet, antrände de den lilla stegen och gick ombord. (Avståndet från gränsen av egendomen till platsen där tefatet stod var ungefär tolv meter). Därefter drogs benen in och UFOt steg sakta uppåt i en fladdrande rörelse. (Observerat på andra platser och observationer, känt bland UFOloger som pendelrörelse. - författaren). Den centrala delen roterade, och tefatet flög iväg som ett skott i 45 graders vinkel mot öster (i riktning mot Luquillo).

Luciano Rivera fortsätter: -Vad som skrämde mig mest, var den där antennen, som sköt ut ljusstrålar. Hur kan någon vara säker på, att inte dödas av dessa strålar. När jag såg antennen och benen dras in, var min enda tanke att komma därifrån. Jag hade ingen tanke på, att stanna kvar för att få veta något mer.

Enligt Riveras berättelse var UFOt 25 fot (omkring 7,5 meter) i diameter och ungefär 10 fot (3 meter) högt. Luciano Riveras beskrivning av varelserna, deras antal och alla detaljer om dem och deras förehavanden, är i full överensstämmelse med vad Vivian och José Celso Cruz Rodriguez såg. Den enda avvikelserna är, att Rivera såg cirkelformade, metalliska medaljonger, som de mindre i gruppen hade på sina bälten och bröstsuppslag. Dessa medaljonger verkade utstråla små blixtrar av blått och rött ljus. En annan detalj som Rivera noterade, var att varelserna hade stora näsborrar och tjocka läppar. Han påstod energiskt att en av de längre varelserna var kvinna, på grund av vissa fysiska detaljer han kunde urskilja.

Flera intressanta detaljer.

1. En högtintressant detalj är, att en av de stora varelserna bar ett skinande, metalliskt spjut i sin högra hand. Han bar spjutet hela tiden, utan att ändra på armens hållning eller byta hand. Detta är i full överensstämmelse med liknande observationer i andra länder, där man träffat Ufovarer. Oaktat detta, finns det en mångfald av observationer, där Ufovarer varit ganska lika oss själva. Men så var alltså inte alls fal-

let i Puerto Rica-händelsen, som vi här har att göra med.

2. Varelserna hade på sina kroppar eller kläder vissa tillsatser som utstrålade ljus eller reflexer. De stora hade lysande punkter baktill och de mindre hade någonting som liknade medaljonger på bröstet och på bältet. Sr Rivera betenade med eftertryck, att han såg en av de stora varelserna säga någonting i en apparat, som han tagit från sitt bälte, samt att på samma gång han gjorde det, medaljongerna på de mindre varelserna började lysa (ett kommunikationssystem?)

3. Vivian Cruz Rodriguez är helt övertygad om en sak: En av de mindre tog vatten ur en dunk, som grannen hade på innergården för ankornas skull.

4. Efter episoden med inkräktarna på gården i Cruz Rodriguezes hem, visade det sig, att två av deras höns var döda. Varken Vivian, José eller deras föräldrar eller grannar reflekterade för tillfället över saken. (Vi återkommer till detta senare).

5. Alla ögonvittnen var överens om, att de två större varelserna utövade ett slags kontroll över de mindre. (Var de mindre varelserna kanske någon typ av biologisk robot?)

6. Inte en enda gång hördes ett ljud eller ett ord från inkräktarna. Det enda som gick att observera var varierande gester från de större varelserna och besvarande åtbörder från de mindre.

7. Alla rörelser som varelserna gjorde var mycket långsamma. 'Precis som i en slow-motion-film', utbrast Vivian.

Sammanfattande förklaringar.

Det finns alltså två grupper vittnen. Varje grupp består av två personer. Fyra personer, vilka iakttagit främmande varelser med mänskliga anletsdrag, mer eller mindre vid samma tidpunkt. Ingen av grupperna visste, att den andra gruppen, observerade samma fenomen som de själva. Någon kommunikation mellan dessa två grupper av vittnen förekom inte. Först sent på kvällen, måndagen den 3 mars 1980, talade några grannar om för Vivian och José Cruz Rodriguez, att Rivera hade ringt. Klockan var omkring åtta på morgonen, då han berättade vad han hade sett i gryningen natten innan (omkring klockan 3,30). Platsen, där han observerade händelsen, låg på enskild mark. Sr Rivera bad grannarna om tillåtelse att än en gång uppsöka stället, där han hade sett varelserna. När han framförde sitt ärende, förstod grannarna omedelbart, att han troligen sett samma fenomen som de två yngre medlemmarna av familjen Cruz Rodriguez. (Vi startade vår undersökning av händelsen fredagen den 7 mars klockan 3,30 på eftermiddagen. Vid denna tidpunkt hade varken Vivian eller José talat med Luciano Rivera). Anmärkningsvärt är att trots att jag intervjuade samtliga vittnen enskilt, lämnade alla fyra exakt överensstämmande svar om vad de hade sett - förutom maskinen, som barnen Cruz Rodriguez inte hade sett. När vi gjorde förfrågningar hos grannarna, fick vi enbart höra det bästa om Vivian, brodern och även föräldrarna. Enligt de-

ras mening var de väl ansedda, allvarliga och respektabla människor. Vivian ansågs mycket duktig i skolan och på intet sätt hängiven åt fantasier. (Ett faktum vi själva kunde konstatera). En intressant detalj var, att José och hans föräldrar talade om att de kände något slags svaghet och däsighet. José påstod att hans ben domnade och blev mycket tunga. (Detta gjorde intryck på oss, på grund av att i många UFO-rapporter har samma fenomen omtalats - både människor och djur har påverkats. Därför verkar detta vittnesmål som en viktig del i UFO-sammanhanget. Ufonauterna kanske avsiktligt framkallar svaghet och däsighet, i syfte att inte bli störda eller som säkerhetsåtgärd). Det faktum, att händelsen utspelade sig så nära staden, markerar ett viktigt inslag i hela UFO-historien, som utspelade sig på ön Puerto Rico. Även om man tidigare har haft tillfälle att observera rymdvarelser och tefat, har man aldrig förut sett så många och i omedelbar anslutning till UFOs. Ännu mindre har det rapporterats ett fall i en så tät befolkad ort och i närheten av en allmän trafikled. Kanske har den sena tiden (3,00 - 3,30) en del att göra med saken. Läget av platsen, där allt hände, kan förväna så länge vi inte har kännedom om andra vittnesberättelser i fallet. Men vi vet, att sent samma natt observerades ett UFO över Plaza Carolina Commercial Center, som ligger i samma riktning, där Luciano Rivera och hans vän såg UFO:t lämna Buen Consejo området. Vad varelsernas uppförande beträffar, kan jag endast tänka mig, att de ville bli sedda, men varför just där! Eller - var deras huvudsakliga intresse kanske bara hönsen??

I detta sammanhang kan det påpekas, att under året 1975 inträffade ett otal egendomliga händelser i Puerto Rico. Text fenomenet med det s k 'Moca Vampyr-fallet', kallat så på grund av offrens (djur såsom boskap, fåglar, getter o s v) ovanliga cirkelrunda sår, eller att allt blod hade tappats av. Orsaken till dessa händelser blev aldrig upptäckt. Vår undersökningsgrupp (CEOVNI) studerade alla fakta och kom till slutsatsen, att det fanns ett samband mellan dessa underliga händelser och UFO-besöket.

Under de gångna veckorna har vi sett en upprepning av sådana händelser i de Puertoricanska städerna Cidra och Cayey. I ett fall blev 18 höns fuma, fullständigt tappade på blod. Fjädrar och skinn var orörda, vilket utesluter möjligheten, att hönsen dödats av vanliga djur. Det fanns en liten öppning lokaliserad till ryggraden. Fallet liknar i alla avseenden händelsen 1975. Med tanke på det stora intresse varelserna, sedda i Rio Piedras, visade hönsen och geten kan man fråga sig, om inte dessa inkräktare var just de s k 'Moca Vampyr'. Vår undersökning i den riktningen av fallet pågår fortfarande. Jag vill påpeka att metallskivan, som anses bära konturerna av handen av en av varelserna är i vårt ägo, tack vare Doña Anna Delgado. Hon försäkrade oss, att det tidigare inte hade funnits någon kontur på plattan. Denna platta kommer att analyseras i laboratorium. Om någonting intressant dyker upp genom analysen rapporterar vi detta senare.

Uppteckningar och kommentarer om Puerto Ricos hönstjuvar.

Med några observationer av amerikanska, engelska och andra fall av djurstympning.

Gordon Creighton

1. Hundarna, som vi först sade var utomhus, var i själva verket inomhus. I José Celso's sängkammare.

2. Litteraturen i ämnet ifråga, innehåller inte särskilt många fall, där varelser av olika storlek har blivit sedda tillsammans. Men jag kan minnas tre eller fyra sådana händelser.

3. Trötthet och däsighet åstadkommes av åtminstone vissa UFOvarelser men inte av alla. Den mest kända och berömda händelsen är naturligtvis fallet från Trancas i Argentina. Denna händelse har erhållit en mycket noggrann utredning. Studera fall 34 från 'The Humanoids in Latin America' (in THE HUMANOIDS). Läs även FSR Vol 17, nr 3 (May/June 1971) Ett annat intressant fall, där samma teknik användes kan läsas i 'Transquilizing Visitation at Bouahmama' (FSR Vol 19 nr 3). Vi har ingen möjlighet att veta i vilken utsträckning detta vapen är riktat mot vår art. Trötthet och däsighet är kanske den verkliga orsaken till, att så många människor påstår 'att de aldrig bevittnat någon UFO-händelse'.

4. Trots att vi inte nämnde det särskilt i vår rapport, måste geten ha varit i sin kätte. I annat fall skulle där inte ha funnits en gets blodlösa kropp följande dag.

5. Observera liknande händelser i Trancas fallet.

6. Beträffande 'metallbollen' läs Dr Oskar A Galindez's Anthromorphic Entity at Villa Carlos Paz (FSR Vol 26, nr 5 och 6. Lägga märke till, att inkräktaren med det 'noblaste' utseendet vid Villa Carlos Paz, höll bollen stadigt med sin vänstra hand och inte som här i högra handen.

7. Att den unga damen inte hade någon känsla av fruktan inför dessa varelser, visar att dessa hade ett visst inflytande över henne. Men de övriga familjemedlemmarna var tydligen inte påverkade på samma sätt. Inkräktarna var måna om, att hålla alla andra utanför händelsen. Föräldrar, son, hundar, get och höns i ett behagligt tillstånd av däsighet, medan flickan var under inflytande så att hon ville gå ut till inkräktarna. Vi får anta att hennes familj troligen inte fått se henne igen, om hon hade gjort detta. Även om de kanske inte avsåg att enlevera henne är det ändå ingen angenäm tanke, att de möjligen också var intresserade av människoblod.

8. Ur texten framgår tydligt, att denne José Rodriguez (smeknamn Timba) inte är samma person som José Celso Cruz Rodriguez.

9. Svävande är en vanlig ingrediens i UFU-kontakt-rapporter.

10. 'Medaljonger' på bröstet har otaliga gånger rapporterats i Sydamerika.

11. I Villa Carlos Paz fall, höll inkräktaren bollen hela tiden i en hand, den vänstra, utan att byta till andra handen.

12. Illuminationen av 'medaljonger' eller strålar av ljus från dem, har också rapporterats i

andra sydamerikanska fall.

13. Möjligheten av biologiska robotar har under lång tid diskuterats bland ufologer, särskilt på grund av Leonard Stringfield's avslöjanden om varelser, som påstås förvaras vid den amerikanska flygbasen Wright Paterson (se FSR Vol 25, nr 4, 5 och 6).

14. Ögonvittnen har ofta talat om varelsernas långsamma sätt att röra sig.

15. Jag ser ingen skillnad i önskan att undvika inblandning eller önskan att säkra sin trygghet.

16. Sr Jorge J Martin, artikeln författare, säger att han och hans undersökningsgrupp CIFONI redan gjort en noggrann undersökning, beträffande de stympade djuren i Puerto Rico. De hittade ett klart samband mellan UFO och djurstympningen. Vad som förvånar mig mest, är att han påstår, att den huvudsakliga orsaken för varelsernas närvaro på innergården var, att de ville bli sedda. Säkert var detta det sista de önskade. Detta torde vara anledningen till att alla i huset samt höns och de andra djuren blev försatta i någon sorts däsighet (utom flickan).

17 och 18. Det pågår en massiv mörkläggning om UFO i alla länder och särskilt i USA. Om den fasansfulla djurstympningen nämns ingenting. Bara under året 1975 blev uppskattningsvis 1800 kreatur stympade eller dödade enbart i Amerika. Detta efter vissa amerikanska undersökningar. Dessa siffror visar, att 61344 liter eller 50 ton djurblood helt enkelt försvunnit. Amerikanska myndigheter gör gällande, att detta har åstadkommits av coyoter (prärievargar) eller kanske av utövare av modern svart magi.

Men sanningen är, som sr Jorge Martin säger, att vi vet vem som har ansvar för dessa djurstympningar i USA, Kanada, England, Puerto Rico eller någon annanstans. Vi vet att UFO är inblandade. Och vi vet i alla fall hur somliga av varelserna ser ut. Vi har inte bara tillgång till sr Jorge Martins artikel, vi har till och med minst två rapporter med teckningar som visades i FSR för länge sedan. Och här fann vi en tydlig hänvisning till varelsernas ansvar. Som jag redan sagt förut, vi har två bevis i två rapporter i FSR. De är Dr Oskar A Galindez's 'Violent Humanoid Encountered in Bolivia' (FSR Vol 16, nr 4) och 'A Flying Humanoid in Puerto Rico' av Sebastian Robion Lamarche (FSR Vol 23, nr 6).

Den sistnämnda artikeln innehåller en teckning, gjord av ett ögonvittne i staden Quebradillas, på Puerto Rico i juli 1977. Vittnet ifråga såg varelsen på nära håll (avståndet var bara någon meter) från sin balkong. Hans teckning visar varelsen sedd bakifrån (höjd uppskattningsvis litet över en meter). Teckningen visar tydligt varelsens spetsiga öron.

Den andra boskapsstympande varelserna har setts i Bolivia år 1968. Den var av ungefär samma längd, och de två teckningarna visar många likartade detaljer. (Öronen är inte synliga på den bolivianska teckningen, då de var övertäckta. Därför är det inte möjligt att med säkerhet avgöra om de var spetsiga eller ej). Beträffande FSRs fullständiga undersökning av platsen för djurstympning i Puerto Rico, har vi den omtalade rapporten från vår korrespondent där.

Sr Sebastian Robiou Lamarche 'UFOs and Mysterious Deaths of Animals' i FSR Vol 22, nr 5 och 6. 'More Mysterious Deaths of Animals' i FSR Vol 25, nr 3.

Vi har lagt ned stor möda på vår undersökning och fått fram, att en speciell sorts små varelser varit inblandade i djurstympningen. Jag anser att dessa varelser har någon sorts djur som hjälper och medföljer dem. En noggrann undersökning av all tillgänglig litteratur, visar att åtskilliga gånger har hund- eller vargliknande djur setts tillsammans med varelserna. Djur, som med all säkerhet inte härstammar härifrån. I många UFO-fall i USA har vittnen rapporterat vaggande, raggiga varelser av typ 'bigfoot'.

Bara för två eller tre månader sedan hade vi i England, på en gård i Wales, ett otäckt fall av djurstympning. Händelsen fick stor publicitet i tidningar och television, där man förklarade, att förövaren var en av Englands 'pumas'. Händelsen blev totalt nedtydast. Några dagar senare talades om en puma, som hade blivit sedd i Skottland. Kort därefter blev puman tillfångtagen och uppvisad för journalister. De som såg djuret i buren på nära håll, ansåg att det visade alla tecken på ett djur, som länge hållits i fångenskap. Man betvivlade att detta lydiga djur kunde vara ansvarigt för dessa fruktansvärda skador på djuren i Wales.

Många är övertygade om att denna tama puma hade placerats dit av brittiska myndigheter och sedan återinfångats. Förhoppningen var att folk skulle tro på deras förklaring av händelsen på gården i Wales. Inte överraskande, gav den brittiska tidningen Penthouse sin syn på saken. Januariupplagan innehåller en artikel av David Rorvik (1981, Vol 15, nr 11) betitlad 'Boskapsstympningen - Sanningen kommer fram'.

Han skriver: Trots kombinerade försök av massmedia, okkultister och UFO-fantaster har amerikanska forskare funnit, att det verkliga svaret på vårt problem icke alls är mystiskt. Brottslingen är en vanlig coyote (prärievarg).

Sammanfattningsvis kan vi notera två saker. Först, artikeln i Penthouse utkom just vid tiden för djurstympningen i Wales, från vilket inget mer har hörts. Det andra är rykten, att djur inte är de enda offren, utan att även människor har börjat bli varelsernas offer. Jag kan inte bekräfta sanningen i dessa rykten, men skulle inte bli förvånad om så är fallet. Man har känslan av att Pandoras ask har öppnats och att många varelser nu är ibland oss.

På jakt efter Noas Ark eller sanningen om syndafloden är en bok som utges på

SPHINX FORLAG

Skindergade 19, 1159 Köbenhavn K.

Priset är 58,50 DKr

för 109 sidor med illustrationer.

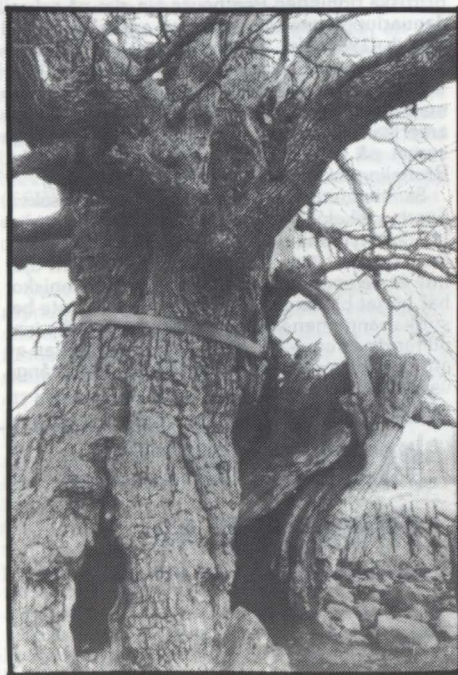
Strålvärme från UFO

brände kvinna i Kvill

Av Kjell Thörnlund och Richard Svensson

'Gardinen kändes het som efter en strykning'.

Anna Karlsson i Kvill, Rumskulla, vaknade tidigt om morgonen av ett sällsamt ljus på sovrumsväggen. Hon steg upp och ställde sig i ljusskenet - det kändes som om det gick rätt igenom mig, berättar hon - och fick en tydlig förnimmelse av värme. Väggen var varm, gardinen likaså, och på himlen utanför köksfönstret flammade ett 'underbart vackert eldklot'. Klockan var tio minuter i fyra på morgonen den 17 april i år, när

I området nära observationsplatsen ligger den berömda gamla Kvilleken.

hon gjorde sin observation, som varade omkring tio minuter.

Ljuset liknade en spegel, förklarar hon, det var litet och fyrkantigt. Hon drog därför slutsatsen att det inte kunde härröra från några strålkastare på bilar parkerade i närheten av den berömda Kvilleken. Då skulle hela rummet ha blivit upplyst, menar hon.

Fru Karlsson satte sig upp i sängen och funderade några ögonblick över fenomenet. Sedan steg hon resolut upp och gick fram mot sovrumsväggen, lade handen mot den och kände hur den utstrålade värme.

-Det var som om ljusskenet gick rätt igenom kroppen på mig. Det gick igenom nattdräkten och det började hetta i bröstet. Det kändes som nålar i kroppen och armarna.

Hon gick nu bort till fönstret och ställde sig att titta ut. Då fick hon syn på ett ovalt, orangefärgat föremål, som svävade över skogsbrynet i sydost. Hon uppskattar den skenbara storleken till dubbla månens omkrets. Det flammande klotet avslutades upp- och nedtill med en spets. Centrum föreföll att vara rörligt eller 'flimrande'. Från klotet utgick flammor eller strålar med stjärnor som gnistrade i olika färger. Hon uppfattade föremålet som 'vackert'.

Plötsligt såg hon det 'dimpas' ned bakom skogskanten.

Förbryllad kände hon på gardinen. Den utstrålade värme. Hon vätte fingret och vidrörde försiktigt fönstret, varvid det 'fräste' av värmen. Men så snart föremålet hade

Fru Anna Karlsson satte sig i sängen och funderade över fenomenet. Sedan gick hon fram mot sovrumsväggen och kände då med handen hur den utstrålade värme.

avlägsnat sig avtog också känslan av värme. Gardinen hade känts varm som efter en strykning.

Anna Karlsson gick tillbaka till sängen och lade sig. Men än en gång kom ljuset tillbaka. Hon tittade ut genom fönstret och såg UFO:t sväva över träden. Det rörde sig mot en bakgrund av moln. Hon kände värmen från det och såg det stråla på samma vackra sätt som förra gången

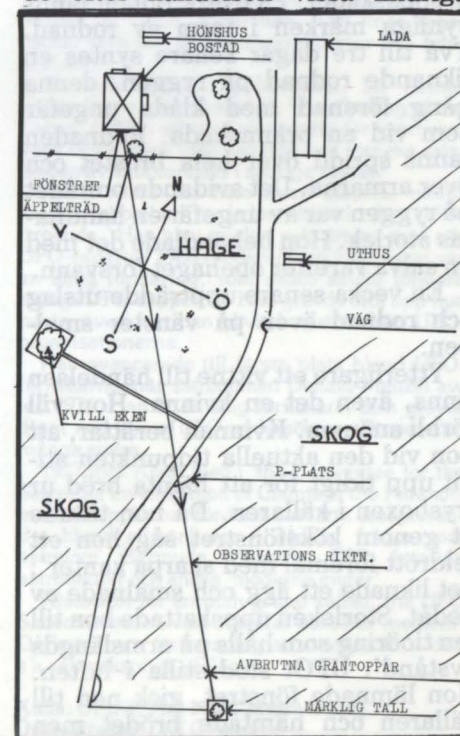
Den första observationen hade varat i tio minuter, den här gången högst tio sekunder varefter det flygande föremålet i hög hastighet försvann bakom trädtopparna väster om Vimmerby.

Hon och hennes man, som sovit över de båda händelserna, diskuterade vad som inträffat. De försökte tillsammans avgöra hur avlägset UFO:t kunde ha varit. Men de är båda väl medvetna om svårigheten att avgöra avstånd i luften; det kan möjligen i det här fallet ha rört sig om en sträcka på mellan 300 och 10000 meter.

Andra gången fenomenet uppträdde hade hon en känsla av att strålarna utgick från höger sida av det. De liknade en svetslåga.

Vad hon upplevt kan väl närmast

karaktiseras som en 'närkontakt av andra graden'. Hon hade en stark förnimmelse av värme och uppvisade efter händelsen vissa lindriga

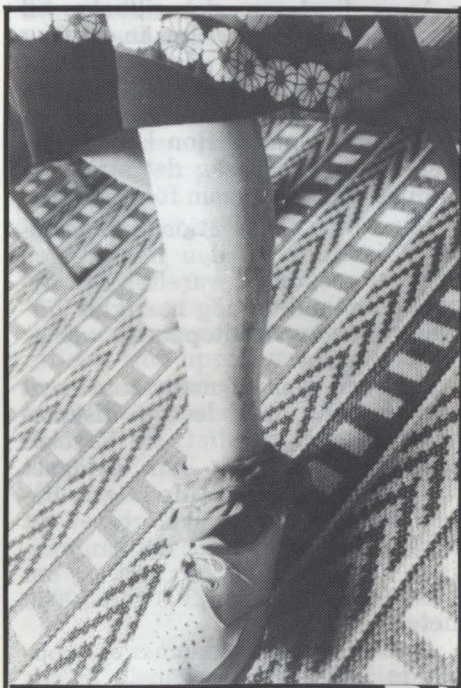

Från fönstret fick hon syn på ett ovalt, orangefärgat föremål som svävade över skogsbrynet. Från klotet utgick flammor eller strålar. Föremålet damp efter en stund plötsligt ner bakom skogskanten.

kroppsskador. På överkroppen fanns synliga märken i form av rodnad. Två till tre dagar senare syntes en liknande rodnad på ryggen, denna gång förenad med klåda ungefär som vid en brännskada. Rodnaden fanns spridd över hela bröstet och över armarna. Det svidande området på ryggen var av ungefär en handflatas storlek. Hon behandlade det med en salva varefter obehaget försvann.

En vecka senare uppträdde utslag och rodnad även på vänster smalben.

Ytterligare ett vittne till händelsen finns, även det en kvinna. Hon vill förbli anonym. Kvinnan berättar, att hon vid den aktuella tidpunkten stigit upp tidigt för att hämta bröd ur frysboxen i källaren. Då hon tittade ut genom köksfönstret såg hon ett 'eldrött föremål med skarpa kanter'; det liknade ett ägg och smalnade av nedåt. Storleken uppskattade hon till 'en tioöring som hålls på armslängds avstånd'. UFO:t stod stilla i luften. Hon lämnade fönstret, gick ned till källaren och hämtade brödet men

En dryg vecka efter observationen uppstod också utslag och rodnader på Anna Karlssons vänstra smalben.

kunde vid återkomsten till köket inte längre upptäcka föremålet.

Både fru Karlsson och det anonyma vittnet får anses vara tillförlitliga personer. Kvinnorna är allvarligt lagda med religiösa intressen. Fru Karlsson för sin del är van observatör och har länge intresserat sig för UFO-frågor.

Vid den platsundersökning som gjordes kunde man inte finna några synliga spår kvarlämnade någonstans. Men omkring 500 meter från Karlssons hus konstaterades att några grantoppar slitits av.

I området förekommer då och då militära övningar. Fru Karlsson menar dock med bestämdhet att det föremål hon såg inte kan ha något militärt samband, i varje fall inte efter hennes erfarenheter.

Ärliga illusioner

En av de största svårigheterna i att förklara UFO-observationer gjorda av ärliga, nyktra och klartänkta människor, är att det finns så många vägar som vittnena kan bli lurade av sina egna sinnen. Redogörelsen, vilken blir till av dessa misstolkningar, är lika fantastisk som de UFO-berättelser som kvarstår som 'sanna'. Var kan man då dra en gräns?

I arkivet hos Center for UFO Studies, finns det exempel på de problem som UFO-undersökare mött, när de försökt skilja på UFOs och IFOs som grundar sig på den så kallade graden av 'strangeness'.

Den 29 april 1978 ringde tio olika personer till polisstationen i Aurora (Illinois, USA) för att rapportera ett UFO. Föremålet verkade vara ett tefat som flög i trädtopps höjd, och storleken uppskattades vara från 80 meter till 'lika stor som en fotbollsplan'. Plötsligt sköt föremålet iväg mot öst, 'lika fort som ögat blinkar'. Flera vittnen var djupt uppskakade av händelsen.

Flygplanet, som verkligen såg konstigt ut från vissa vinklar, tolkades som ett UFO därför, enligt rapporten, 'att det genomträngande känslomässiga atmosfären som verkar linda sig runt hela UFO-fenomenet, lyckades att förvränga de mest vardagliga observationer till överdrivna mirakel'.

'Sanna troende' insisterar på att fenomenen är riktiga och verkliga därför att det finns hundratals rapporter och dussintals fotografier, som inte avslöjats som bluff. Men den fotografiske experten Robert Sheaffer uppger att, om fotografierna bevisar att UFOs är verkliga, så måste människor också tro på sagor.

Rumskulla ligger några mil strax väster om Vimmerby och några mil söder om Norra Kville nationalpark. Tillsammans med Hamra är denna nationalpark Sveriges minsta, men därför inte den minst intressanta! Ytan, 27 ha, motsvarar ungefär en kvadrat med 500 m sida, och inom detta lilla område finns exemplar av tall och gran som anses enastående. En del tallar är över 300 år gamla och representerar ett stycke urskog mitt i södra Sverige. Här återfinns man också förkastningssprickor och jättegrytor.

I området nära Karlssons ägor ligger parkeringsplatsen för den berömda Kvilleken. På höger sida av vägen går tele- och elledningar och där ligger även ett öppet fält med en stor mängd stenar och rösen.

-Beviset för sagor är åtminstone lika bra som beviset för UFOs, säger han. -Det finns sago-böcker som har ögonvittnesrapporter och fotografier.

Sherlock Holmes upphovsman, Sir Arthur Conan Doyle, skrev i sin bok 'The Coming of the Fairies' (1921), att med all respekt för vetenskapens bevis, men man kan inte helt förneka existensen av små varelser i säckiga kläder.

Philip Klass har hela tiden placerat multi-megatonsbomber i leden bland de UFO-'troende'. Han blev mycket svår att tas med när UFO-experten 1968 förklarade att klotblixtar var en löjlig förklaring, som sades skulle förklara många UFO-rapporter. Han grävde ofta upp nya bevis, även fast han blivit bortstött från UFO-organisationerna.

Han avancerade till första plats bland UFO-förnekarna, när astronomen Donald Menzel avled 1976. Han är en evig förnekare, som gräver djupt ned i sina UFO-undersökare. Djupare än många andra.

1977 gick Klass med i 'the Committee for the Scientific Investigation of Claims of the Paranormal'. Gruppen har fördömt det lätta accepterandet bland allmänheten i sådana frågor som astrologi, Bermuda triangeln, ESP, forntida astronauter och andra 'moderna myter'.

Klass står för en liten grupp kallad 'the UFO Subcommittee', vari Sheaffer också är medlem. De kräver en åtstramning av standarden i den sk vetenskapliga ufologin.

Källa: OMNI, Maj 1980, James Oberg
Översättning: Leif G Åstrand

Jägare dödades av UFO-strålning?

Det är sällan man hör talas om att människor dödas av UFO-besättningar men här följer en berättelse från Brasilien där fyra jägare blivit dödade och tappade på allt blod.

Inneväanarna i en avlägsen del av norra Brasilien har sedan i oktober förra året levt i ständig skräck, sedan det blivit känt, att fyra jägare vid olika tillfällen dödades och tappats på blod av UFOs. Det råder fullständig panik, säger polischefen Geraldo Dos Santos Magela i den lilla byn Parnarama med 3000 inneväanare. Som polischef är det min plikt att försöka utreda, ifall dessa människor verkligen dödades av UFO eller om det bara rör sig om fantasier, säger han. Det råder ingen tvekan om att UFO finns med i bilden. Ett UFO befann sig rakt ovanför den person som dödades, berättar kamrater till den dödade. De kom skräckslagna till mig och talade om vad som hänt och bad om min hjälp. Till en början tog jag inte det hela på fullt allvar, men sedan början av november månad, när hela området befann sig i panik, tvingades jag ändra uppfattning och ta allvarligt på det inträffade.

Polischef Magnela berättar vidare -Jag undersökte två av de döda kropparna och fann att allt blod var utsugget. Även de två andra dödsfallen hade orsakats av UFO.

En annan byinneväanare, Mayor Manoel Barros, har intygat att byborna i Parnarama lever i skräck för nya UFO-attacker. Alla är rädda. Så fort det mörknar, låser de in sig i sina hem. Ingenting är sig likt numera. Tidigare var detta en fridfull by, där livet flöt lugnt och stilla.

Den förste jägaren dödades den 17 oktober. Offret, Abel Boro, hade gått på jakt tillsammans med en vän, Ribamar Ferreira. De båda jägarna såg något de trodde vara en ljusstark stjärna, men den började sänka sig

CHIEF MAGELA

MAYOR BARROS

Polischef Magela: — Hela området befann sig i panik. Jag kan inte annat än att ta mycket allvarligt på det inträffade. Dödsfallen har orsakats av UFO:s!

Borgmästare Manuel Barros intygar att byborna lever i en ständig skräck för nya UFO-attacker.

— Tidigare var detta en fridsam by. Idag är ingenting sig likt. Alla är rädda.

ned, och till slut svävade den över de båda skräckslagna männen. Det blev ljusstarkt som på dagen. -Det vi trott vara en stjärna visade sig vara en farkost, som liknade ett roterande, upplyst hjul. Från farkosten fokuserades ljuset på Boro och till slut stannade den över ett träd, där Boro befann sig.

-Jag blev vettskrämd, berättar Ribamar, och klättrade ned från det träd jag satt i, sprang sedan därifrån i avsikt att hämta hjälp. När jag började springa, hörde jag skrik från Abel. Jag vände mig om och fick se att han var helt bestrålad av ljus från UFOt. Hela hans kropp lyste. Jag sprang hem i högsta fart och inte förrän morgonen därpå gick jag till Abels hus för att höra hur det gått. Han hade inte kommit hem fick jag veta av familjen, varför vi beslöt att återvända till den plats där jag lämnat honom. Där fann vi Abel död. Hans kropp var helt vit, och inte en droppe blod fanns kvar i kroppen.

Två nätter senare befann sig två andra jägare, Raimundo Souza och Anastacio Barbosa, i skogen när en

stor, rund farkost plötsligt dök ned från skyn och riktade något slags ljusstråle mot Souza. Raimundo skrek och vi började båda springa, men Raimundo snavade. UFOt kom närmare honom, och riktade ljusstrålen mot honom. Jag kunde ingenting göra. I min förtvivlan föll jag ned på knä och bad till Gud. Sedan sprang jag hem så fort jag kunde. Nästa morgon gick jag tillbaka. Raimundo var död. Hans kropp var helt vit och tömd på blod.

Ytterligare två jägare, José Vitorio och Dionizio General, fick också sätta livet till efter att UFO bestrålat dem med dessa dödliga ljusstrålar.

Vitorio låg i en hängmatta i skogen med sin kamrat i närheten då plötsligt och utan förvarning ett UFO sänkte sig ned över honom. Ett intensivt ljus riktades mot viloplatsen. Kamraten sprang efter hjälp, men

när man kom till platsen var Vitorio redan död.

José Virginio dos Santos, anställd vid en TV-station, berättar att han avlossade fem gevärsskott mot ett UFO nära sitt hem. Föremålet började då förfölja honom.

-Först såg det ut som en stor ljusstark stjärna, men sedan krympte det och blev mindre. Jag gick då och hämtade min bror. Till att börja med var allt lugnt men så flammade ett ljus upp i skyn liksom en explosion från UFOt. Jag försökte skjuta men då slocknade ljuset. Ett pulserande ljus framträdde i stället. Jag blev rädd och trodde att UFOt skulle döda mig.

Don Santos är rädd. Han vågar knappt gå till sitt arbete, avslöjar en vän till honom. En kamrat till Don Santos blev det fjärde offret för dessa UFO-attacker. Dionizio General

När en av de båda jägarna klättrade ner från trädet för att springa efter hjälp fick han se sin kamrat bestrålad av ett UFO. Dagen efter fann man honom liggande död på den plats han bestrålats. Hans kropp var då helt vit — och inte en droppe blod fanns kvar i hans kropp!

höll på med arbete uppe på en kulle, när ett UFO flög in över honom och sände en dödande ljusstråle mot honom, berättar Don Santos, som var vittne till händelsen. Han chockades svårt och tumlade ned från kullen. I tre dagar var han helt förvirrad, varefter han avled av sina skador.

Dr R Leo Sprinkle vid universitetet i Wyoming är UFO-expert. Han menar att man sällan finner några UFO-

berättelser med fientligt inslag. Charles Tucker i Nappanee, chef för Internationella UFO Undersökningsbyrån framhåller för sin del att detta sannolikt är de första dödsfall som direkt orsakats av UFO. Att de däremot skadat människor är inte så ovanligt.

Översättning: Deszy Sternoczy

Cynthia Appletons märkliga kontakter

27-åriga mrs Cynthia Appleton från Fentham Road, Aston, Birmingham i England hävdar att hon två gånger under loppet av sex veckor haft besök av människor från en annan planet. Mrs Appleton har två små barn, Susan, 3 år och Janet, 1 år. Hennes man är metallarbetare.

Mrs Appleton har efter dessa kontakter intervjuats av journalister och många andra människor. Bland dem, som talat med henne, finner vi pastor William Cartmel, kyrkoherde från Aldridge, pastor G E Tiley från Powick och mr Gavin Gibbons, UFO-författare samt dåvarande redaktör för Flying Saucer Review. Alla har imponerats av hennes uppriktighet och nyktra inställning.

Den första kontakten skedde måndagen den 18 november 1957. Hennes historia är följande:

Efter frukost hade hon lagt Susan på övervåningen. Lilla Janet låg i vagnen i vardagsrummet på bottenvåningen. Klockan var omkring 15.00. Då hon tyckte sig höra gråt, gick hon in i rummet för att se efter om allt stod väl till med Janet. Det gjorde det, men plötsligt fick hon en känsla av att luften var mycket tryckande. Hon beskrev det som den känsla man har just innan ett åskväder. Hon tittade ut genom fönstret för att se vad som var å färde. Hon stod nära dörren med ansiktet vänt mot fönstret, och vagnen inom räckhåll.

Plötsligt uppenbarade sig konturerna av en man vid kaminen till vänster om henne. Hon sa: -Det var som bilden på en TV-skärm, en dimmig bild som sedan plötsligt blev fullständigt klar. Hon blev naturligtvis mycket förskräckt. Samtidigt kände hon, att han lugnade henne genom sitt inflytande över hennes psyke. Därefter kände hon sig helt lugn och samlad. Mrs Appleton lade också märke till, att i det ögonblick hon visade sig hördes ett 'visslande' som påminde om det ljud som uppstår, när man ställer in en station på den gamla tidens radioapparater. Man-

nen var lång och vacker. Han bar en tätsittande dräkt, som var silverfärgad och påminde om en regnrock av plast. Ärmarna räckte till handlederna. Kragen liknade en 'elizabethansk' sådan, uppstående i nacken.

Mannens läppar rörde sig, men hon hörde inga ord. Det verkade som om han kunde läsa hennes tankar, och trots att hon inte använde sig av tal, uppfattades och besvarades hennes frågor mentalt.

På golvet låg några tidningar, och mannen stod på dessa. Efter att han hade försvunnit lade hon märke till att tidningarna verkade vara brända. Dessa tidningar togs om hand av en reporter från Birmingham Evening Gazette och återlämnades aldrig.

Som svar på hennes outtalade fråga: -Var kommer ni ifrån? svarade han: -Från en annan värld, - han uppgav inte vilken.

-Liksom er egen, fortsatte han, -behärskas den av solen. Vi besöker er värld för att skaffa visst material som vi saknar. Detta finns på havets botten.

Mrs Appleton sade senare, att hon djupt i sitt inre hade ett ord som lät som 'titium' eller något liknande. När hennes man kom hem på kvällen, frågade hon honom vad 'titium' var för något. Han förstod genast vad hon menade och sade: -Du menar titanium. Han, som var metallarbetare, kände väl till ordet.

Rymdgästen fortsatte: -Ni använder er av felaktiga metoder. Hon mindes tydligt hans ord: -Ni koncentrerar er på felaktig kraft. Ni försöker gå 'upp' (d v s mot tyngdkraften). Vi förflyttar oss på detta sätt, och han gjorde en svepande rörelse med bägge sina händer, och mellan hans utsträckta fingrar visade sig vad hon vill likna vid en TV-skärm. På skärmen kunde hon tydligt och klart se ett rymdskepp. Det var cirkulärt med en halvgenomskinlig kupol på översidan. Inne i detta skepp kunde hon se flera varelser, som betraktade henne. Hennes gäst omtalade

att vi här på jorden kallar detta stora skepp 'moderskepp', men att de själva kallar det 'chefsarkost'. Det fanns två skepp på skärmen, och flera små cirkelrunda farkoster var fastgjorda på undersidan av chefsfarkosten.

Han sade att de aldrig stred med varandra, utan levde i fred och harmoni. Han sade också, att de skulle återvända i januari, men han uppgav varken plats eller tid. Då hon tillfrågades om hur han försvann, kunde hon endast säga -Helt plötsligt fanns han inte där.

Hon var rädd, och då hon gick in i det innersta rummet, grät hon i en halv timme. Efter denna första kontakt hade hon utvecklat en ökad personlighetsuppfattning om andra människor, något hon aldrig tidigare erfarit.

Den lilla Janet, som dagen innan hade haft födelsedag, hade då endast en tand i munnen. I slutet av veckan hade hon sex. Hade detta något att göra med hennes gäst?

Nästa kontakt skedde tisdagen den 7 januari 1958. Emellertid hade hon kvällen innan, då hon satt framför kaminen på en kudde, fått ett svimningsanfall - hon blev medvetlös och föll framåt.

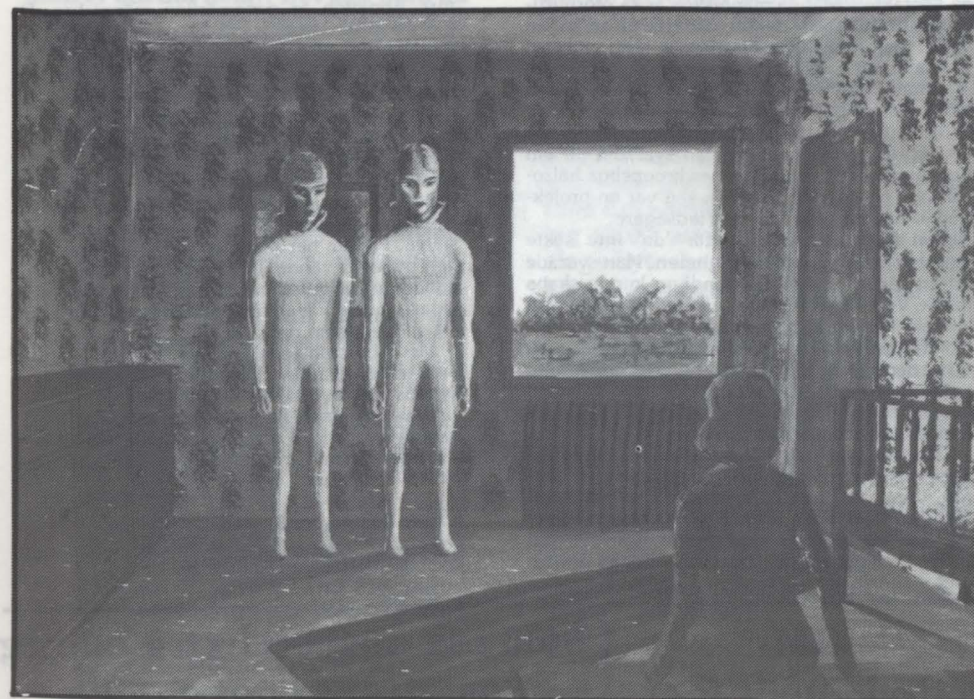
Hennes man var tillsammans med henne i rummet, och hon blev inte skadad. Då hon några ögonblick senare kom till sans, kände hon sig dåsig och förvirrad. Hon hade aldrig tidigare svimmat på detta sätt. Den möjliga betydelsen

av detta klarnar kanske allteftersom hennes rapport framskrider.

Dagen därpå, omkring kl 14.15, befann hon sig i det innersta rummet. Hon hade just lagt Susan och Janet i säng. Det är ett litet rum på ca 3,5 meter i fyrkant. Hon satt på en hopfällbar säng med ryggen vilande mot väggen då hon hörde ett ljud som liknade ett 'visslande'. Liksom vid hennes första kontakt påminde det om ljudet från en gammal radioapparat.

Plötsligt visade sig inte en utan två varelser framför henne. De stod framför en vägg på vilken en tavla hängde. Den längste av dem stod något framför sin ledsagare, vilken stod något till vänster om honom. De uppenbarade sig på samma sätt som hennes tidigare gäst, - en dimmig bild som sedan helt plötsligt blev skarp. Hon kände igen den bakomstående som den som visat sig för henne i november. Hon förklarade att det var mycket svårt att beskriva deras olika utseende.

Europeer har som regel svårt att urskilja olikheter i utseende hos färgade raser. Skillnader som finns men som man inte genast lägger märke till. De var båda långa och slanka. Med utgångspunkt i tavlan på väggen anlog hon deras längd till 180 cm eller längre. De var båda iklädda samma tätsittande typ av dräkt. De sågs som fasta och ogenomskinliga personer, som vilken vanlig människa som helst. Mrs Appleton sade -Man kunde inte se genom dem trots att ljuset

De båda figurerna uppgav sig komma från en plats de kallade Ghanas Vahn — en plats som enligt deras förklaringar skulle finnas på Venus. De försvann sedan som bilden på en TV-skärm när man stänger av apparaten.

från fönstret lyste bakom dem. De var inga tan-
tomer. Håret på den första gästen var klippt i
'page-stil', d v s rakt och fallande mot skuldror-
na. Den andre och antagligen äldre av de två,
hade kortare hår som lockade sig vid öronen.

Efter vad som tidigare nämnts, hörde mrs
Appleton vid den första kontakten inga ord utta-
las, utan var blott medveten om en telepatisk
förbindelse. Till hennes förvåning tilltalades
hon denna gång av båda på engelska. Hon sade,
att de talade engelska på samma sätt som en ut-
länning, med noggrant uttal och på ett avvägt
sätt. Hennes förste gäst presenterade den and-
re, som uppenbarligen var äldst. Denne sist-
nämnde ledde därefter samtalet.

Mrs Appleton upplystes först om att hennes
svimningsanfall kvällen innan berodde på deras
handlande som en förberedelse till en ny kontakt
med henne. Han förklarade inte närmare i detalj
varför detta hände. Han utfrågade henne hu-
vudsakligen om resultatet av hennes första mö-
te. Hur hade resultatet blivit, och för vem hade
hon berättat om mötet?

Denna gång upplyste han henne om, att de
kom från Ghanas Vahn (uttalat gutturalt som i
tyskan), och att detta land fanns på Venus.

Varför visade de sig endast för henne och inte
för andra människor? Därför att hon var en av de
få som var i stånd att motta dylika kommunika-
tioner. Andra människors hjärnor, omtalade
han, var inte lika lämpliga som hennes för såda-
na kontakter. Många människor är så oförnufti-
ga och primitiva att de inte ens tror på en annan
värld. Den mänskliga hjärnan är i sig själv en
radioapparat, i stånd till att sända såväl som att
mottaga. Människan behöver egentligen inga
mekaniska apparater för sådana kontakter.

Mrs Appleton frågade om det var möjligt för
hennes att vidröra honom. Han svarade, att om
hon gjorde detta skulle hennes kroppsliga hälso-
tillstånd bli lidande. Det hon såg var en projek-
tion av honom själv och hans ledsagare.

Hon frågade honom varför 'de' inte sökte
större kontakt med mänskligheten. Han svarade
att en sådan omedelbar handling kunde skapa
panik. Vem kan förutsäga resultatet av en sådan
kontakt i en värld som är så splittrad som vår.
Hon frågade om det var möjligt för hennes man
att se dem. -Nej, löd svaret, -hans hjärna är inte
i stånd att motta sådana intryck. Han var glad
över att ha kontaktat henne, och han tackade för
hennes samarbetsvilja.

Därefter gav han henne några förbluffande
upplysningar: -Bärarna av hammaren och 'skä-
ran (uppenbarligen ryssarna) höll på att fram-
ställa en strålkanon. Denna kunde förinta mate-
ria utan att avfira någon granat, som när det
gäller vanligt artilleri. Han sade henne att det
under den närmaste framtiden skulle bli mycken

blodsutgjutelse och lidande. Han tröstade henne
med orden -Var inte rädd, lilla du. Han upplyste
hennes också om, att de inte skulle besöka henne
flera gånger. Hon förstod, att besöken kunde in-
verka negativt på hennes hälsa och att de därför
måste upphöra.

Sättet som de tog avsked på skedde som tidi-
gare. Den yngste försvann först, efter att ha bu-
gat sig framför henne. Han försvann som bilden
på en TV-skärm när man stänger av apparaten.
Den äldre lade sina händer mot bröstet, bockade
och lämnade henne på samma sätt.

Mrs Appleton sade, då hon intervjuades, att
hon denna gång inte var lika rädd som vid det
första besöket. Trots allt väntade hon sig ännu
ett besök, vilket ju lovats vid besöket i novem-
ber. Vad blev efterverkningarna? Hon kände sig
mycket tung i huvudet, som efter en häftig hu-
vudvärk. Hon kände ingen fruktan eller ångest.
Som svar på frågan om hon lade märke till nå-
gon lukt i samband med besöken, svarade hon
att det förekom ett slags svag lukt av svavel.
Samma slags lukt som efter en elektrisk urladd-
ning.

Mrs Appletons hälsotillstånd var inte det bäs-
ta efter den första kontakten. Hon upplystes om
att detta skulle förbättras efter hand, och vad
man kan förstå har detta verkligen också skett.

Vilka slutsatser kan man nu dra av dessa två
påstådda kontakter?

Det bör ännu en gång sägas att både mr. och
mrs Appleton är genomsläppliga människor. De
gjorde ett sannfärdigt intryck på dem som inter-
vjuade dem. Det finns inga vittnen till kontak-
terna. Hennes man tror helt och fullt på hennes
ord. De flesta, som har haft något med saken att
göra, är eniga om att det inte rör sig om en psy-
kisk upplevelse i dess egentliga mening. Det var
inte heller fråga om en verklig fysisk kontakt.
Gästerna var antagligen inte ens närvarande i
huset. Vad var det då? Antagligen just vad mrs
Appleton hävdar, alltså en projektion av dem
själva. På den här planeten har vi ju först nylig-
en börjat använda TV. Kanske en framtidskri-
dande ras i rymden har utvecklat denna princip
vidare, och nu är i stånd att projicera bilder av
sig själva genom rymden.

Mrs Appleton sade, att hon tidigare inte alls
varit intresserad av flygande tefat, och att hon
inte läst någon litteratur i ämnet.

Under en intervju med den engelske UFO-
forskaren Gordon Creighton nämnde hon att hon
informerats om att ... gudomen själv dväles i
hjärtat och kärnan i atomer.

Källa: UFO-nyt, nr 3, 1966.
The Humanoids, av Charles Bowen.
Översättning: Sören Andersson.

Insändare

Mina tankar från Bibeln

Arken, som bars av fyra man, fick
ej beröras ty då skulle de dö av eld
och smärta. En man rörde i alla fall
lådan, det blixtrade till och han dog.

Lådan (arken) var ej isolerad, utan
bärarna bar den med stänger av ce-
derträd. Vad var arken för något?
Mina förslag: ett kraftigt batteri, en
TV, en sändare som skulle hjälpa till
att hålla kontakten med kosmonau-
ten Gud.

Jesus hade ett 'ljus' om halsen.
Endast när han talade till den ...! så
lystes Hans ansikte upp (det luktar
ju transistorer, walkie talkies och
mini tv om det hela). Det kan bara ha
varit en TV! Den höga rösten som
fick allting att vibrera kan ju bara en
förstärkare och högtalare åstadkom-
ma.

Dånet från himmelen, som smälte
berg, inget annat än en raket som
landade! (det starka ljuset likt blix-
tar och lufttrycket också).

Hesekiel kap 10, 11-1, var hittade
han dessa vetenskapliga saker ifrån?
Han såg saker, **rymdskepp**, som 'in-
te fanns då' så han kan ju inget an-
nat skriva än som han gör där!

'Gud skapade oss efter Hans av-
bild', detta är ju inget nytt jag kom-
mer med, men ämnet är kanske lite
tabu att skriva om? Men varför läsa
Bibeln, som man läste den när den
blev till? Man bör väl läsa den med
nutidens ögon. Själv är jag inte
troende eller religiös, men, jag tror
att det finns en grund i vad det sägs i
Bibeln, fast människor läser den på
sitt eget vis. Med full rätt.

Vad så många människor sett, kan
ju inte vara så tokigt som somliga sä-
ger eller hur. Det måste ju finnas nå-
got där uppe. Människan bör nog
vänjas vid tanken att det finns andra

'människor' (avbilder till Gud).

Jorden går mot fel håll i utveck-
lingen. Istället för att hjälpa vår jord
och natur, stjälper vi den istället.
Och det har säkert tefaten upptäckt
med sina 'kontroller' överallt. De vill
veta hur jorden fungerar innan de
kan ge oss en lösning. Eller vill de se
om de själva kan leva här? Varför de
är här, har de ju inte talat om. Det
gör ju inte ryska spioner i USA hel-
ler! Tänker de ta över jorden, då
måste de veta hur våra försvarsme-
kanismer, våra kommunikationer
o s v fungerar.

Hoppas de är vänligt sinnade, och
att de är Guds barn som vi har att
göra med och inte en ond civilisa-
tion. På somrarna brukar jag alltid
titta på stjärnhimlen, och brukar all-
tid se några satelliter, men innerst
inne undrar jag: -tänk om det var ett
tefat! Har undrat hur jag skulle rea-
gera om jag själv fick se eller vara
med om en närbild. I fantasin har
jag tänkt att jag skulle göra något
slags byteshandel med dem, så man
kunde ge något bevis för att de exis-
terar.

Vad jag hitintills förstått, tror jag
att det förekommer en slags charter-
resor hit och även vetenskapliga ex-
peditioner. De kanske också letar ef-
ter sitt förflutna.

Flygande tefat har ju undersökt
bilar. Jag undrar om inte tändspolar-
na lockar tefaten till bilarna, eller om
de kanske stör dem? Har det gjorts
något experiment att sända 'tänd-
spole'-frekvenser?

Jag vill tacka för en mycket givan-
de tidskrift.

Ralf Karlsson

Insändaren nedskuren av utrymmes-
skäl. Red anm.

OM
Du känner för
UFO-Information

Stöd oss med ett extra bidrag
Postgirot är det vanliga
84325-0

Far och son teleporterades till främmande stad!

av Jane Thomas

Den 6 juli 1978 utgjorde staden Mendoza, Argentina, scenen för en bisarr händelse som, trots att den kanske inte alls har med UFOs att göra, verkar vara misstänkt knuten till dessa mystiska farkoster - speciellt med tanke på den våg av flygande tefatsaktivitet som rapporterats i området under sommaren.

Francisco Nuñez, 66, och hans 24-åriga son med samma namn, bedyrade bestämt att deras lastbil av 1953 års modell lyftes upp av en underlig, osynlig kraft, och att de transporterades till en fullständigt främmande plats - en fantastisk stad som var både obeskrivligt vacker och kuslig på samma gång.

Under en resa från Mendoza till det närliggande Lujan de Cuyo, lyfte deras Chevrolet sakta från vägbanan, precis som om tyngdkraften hade upphävt. Under levitationen stannade bilens

motor; bilradion fortsatte däremot att spela utan några som helst elektriska störningar. Plötsligt upplevde de kyla och en serie röda ljus praktiskt taget bländade dem. När de återfick synförmågan förvånades de inför åsynen av en okänd stad, med höga byggnader som var förbundna med varandra. En upplyst aveny som var lika bred som en femfilig gata löpte genom staden.

Inga tecken på liv kunde upptäckas i den bisarra staden; det fanns varken fordon eller personer på gatorna. På byggnaderna såg de remor eller ådror som glänste med en och samma färg. Dessa byggnaders framsidor var bruna, och den starka rödaktiga glansen kom antagligen från ett intensivt ljus som projicerades från en odefinierbar plats ovanför deras fordon. Under hela tiden verkade de färdas med oerhörd hastighet tills de slutligen förlorade staden ur sikte.

DS-81

Såväl 66-åriga Francisco Nunez som hans 24-åriga son bedyrade bestämt att deras 25 år gamla lastbil lyftes upp i luften av en okänd och osynlig kraft. De fördes, båda ombord i bilen, till helt främmande men på en gång både fantastiskt vacker och skrämmande plats.

Märkligt nog verkade inget av de två vittnena vara rädda under upplevelsen, som avslutades när deras lastbil åter sänkte sig och 'landade' på samma väg som de lyft från. De tog mark cirka 40 km från platsen för levitationen, vid en järnvägs korsning i departementet Godoy Cruz. I detta ögonblick startade motorn av sig själv och de fortsatte sin resa mot hemmet.

När de anlät hem upplevde de båda männen en plötslig impuls att bada. Man kan kanske anta, att denna impuls inplanterades av den intelligens som kidnappade dem, kanske för att avlägsna radioaktiva partiklar ur deras kroppar.

Trots att deras historia verkar lite väl fantastisk och behandlades med stor skepticism i pressen, verkar den undersökning som genomfördes av den kände hjärtkirurgen och geriatrern dr Carlos Federico Wittenstein bekräfta vittnenas trovärdighet.

Dr Wittenstein, som också är expert på hypnos, förde de båda vittnena tillbaka i tiden och förklarade att hans undersökning frambringade i stort sett samma historia som deras vakna redogörelse 'men med fler detaljer som jag på etiska grunder inte har rätt att avslöja'.

Ej heller kunde den berömda läkaren upptäcka någon anledning till bluff. 'Männen har inte motiverats av ekonomiska intressen av något slag, och min hypnotiska session med dem frambringade inga motsägelser. De är inte bildade eller kulturella och deras enkelhet är en plusfaktor på deras sida'.

Efter den hypnotiska behandlingen utsatte dr Wittenstein den yngre Nuñez för ett ovanligt elektriskt test som ytterligare stärkte hans trovärdighet. Trots att han inte utförde testet på fadern, som tidigare drabbats av en hjärtattack, utsatte han det yngre vittnet för en elektrisk laddning på 40000 volt (men med ett lågt ampéretal). Vittnet ändrade inte på sin ursprungliga historia ens efter denna chock, och ögats näthinna var inte röd, vilket bevisade att han inte hade ljugit.

Universitetsprofessor dr Victorio Corradi var den som kontaktade Nuñez och arrangerade de-

ras undersökning. Professor Corradi, som följde med vittnena till läkarens kontor, uppgav att 'allting som sagts är sant, absolut sant'. Det fanns inget synligt UFO denna gång, men vad som hände är transcendentalt som ett exempel på teleportation. Sättet på vilket sanningen kunde verifieras är fundamentalt, ty det ger inte utrymme för några tvivel angående trovärdigheten'.

Dr Wittenstein, f d professor vid det statliga universitetet i La Plata, gjorde även följande sensationella avslöjanden: Under de gångna fem åren har han undersökt ungefär 1000 personer som påstår sig ha observerat UFOs. Av dessa tror han att minst 200 av vittnena har haft riktiga upplevelser, och dessa inkluderar en ingenjör och en doktor som endast till för kort tid sedan hade en verklig kontakt med en utomjordisk varelse.

Liksom i fallet Nuñez utsatte han de två yrkesmännen för svåra tekniska prov och blev övertygad om deras trovärdighet. Trots att han inte kunde avslöja deras identitet uppgav han, att händelsen inträffade på Route nr 40, mellan Mendoza och provinsen San Juan. Den inträffade endast några dagar tidigare, strax innan dramatiska UFO-rapporter började komma in från området kring Ramblon i San Juan. Dr Wittenstein hoppas kunna offentliggöra flera rapporter om sina upptäckter så snart han nått slutgiltiga resultat av sina tester.

Dr Wittenstein refererade också till aktuella UFO-rapporter från Chile. Han sade, att två UFOs av samma utseende passerade över det transandiska landskapet samma dag, och längs denna sträcka, som är känd hos alla piloter och som sträcker sig från Bahia Blanca till Cerro Negro i trakten av Calignasta i San Juan, brukar fenomen av magnetisk natur ofta registreras. Flygplanens instrument råkar helt i olag och UFOs observeras regelbundet i detta område.

Källa: Gray Barker's Newsletter, nr 6, juni 1979.

Översättning: Sören Andersson

Halvmeterstor "badboll" ett UFO i Skaraborg?

Vad är det för mystiska skinande föremål, som uppträder på våra gränder? På kortare tid än tre veckor har under juni månad i år två till sin karaktär liknande fall inrapporterats. I båda fallen har observationerna gjorts vid 6 - 7 tiden på morgonen

och i fullt dagsljus. I båda fallen har de skinande föremålen, så som vittnena uppfattat det, legat på sädesfält. I båda fallen har föremålen, trots vindstilla, först stigit rakt upp i luften för att sedan göra kursförändringar. Vid båda observationerna är

det föremåls blänkande sken, som från början dragit till sig observatörernas uppmärksamhet. Varken militär flygledare, meteorolog eller flygstaben i Stockholm har någon förklaring att ge till det inträffade.

Tisdagsmorgonen den 22 juni 1982 omkring kl 06.45 befann sig lantbrukarhustrun Dagny Ekström, Per Persgården, Tidavad i Skaraborgs län, vid en kalvhage cirka 150 meter från gården. Hon hade strax förut lämnat sin make Karl-Erik, som höll på med mjölkningen i ladugården. Dagny hade för avsikt att se till gårdens kalvar, som gick på bete i kalvhagen.

Hon berättar: -Just som jag hade kommit fram till kalvarna, fångades min uppmärksamhet av ett föremål på ungefär 100 meters avstånd. Det låg på andra sidan om kalvhagen och en liten bit ut på granngårdens havreåker. Föremålet blänkte mycket starkt, trots att himlen var molnig. Föremålets storlek, som jag uppfattade det, var jämförbart med en 40 - 50 cm stor badboll. Jag blev nyfiken på vad det kunde vara och gick för

att granska det närmare. Då jag var på 40 - 50 meters avstånd från föremålet, lyfte det plötsligt rakt upp i luften och passerade sedan över mig i nordostlig riktning. Skenet var nu så starkt, att det flimrade för mina ögon. Jag såg nu tydligt att föremålet var klotformat, intensivt skinande blankt, samtidigt som det omgavs av en rödbrunaktiga corona. Från klotet stack det ut några korta smala ben eller spröt. Hur många det var, vet jag inte. Jag blev så häpen, när föremålet lyfte, trots att det var vindstilla, att jag inte kom mig för att titta närmare efter detaljer. Något ljud kunde jag inte uppfatta från klotet, varken när det var vid marken eller i luften. Rädd blev jag först, när klotet svepte över mig.

Sprang till sin man.

Jag sprang då till ladugården och hämtade min man. Under tiden fortsatte klotet på sin stigande nordostliga kurs. Jag är övertygad om att klotet var ett fast föremål.

Karl-Erik Ekström berättar: -Jag höll på med mjölkningen, då jag plötsligt hörde min fru ropa 'Skynda

dig ut, skynda dig ut'! Jag hörde på hennes röst, att något hade inträffat, så jag släppte vad jag hade i händerna och sprang ut ur ladugården. 'Titta', ropade hon och pekade upp mot himlen. Jag tittade åt det håll, som hon pekade och fick omedelbart syn på ett starkt blänkande föremål. Det var klotformat och färdades i en stigande nordostlig bana. Storleken och höjden över marken kan jag inte uttala mig om. Men vad jag med säkerhet vet är, att klotet ändrade kurs!

Kom tillbaka på kontrakurs!

Plötsligt svängde det och kom tillbaka på en sydvästlig kurs. Skenet var så starkt, att det kändes påfrestande för ögonen. Det sista vi såg av fenomenet var, att det försvann upp bland molnen. Tiden, från att Dagny först fick syn på klotet, och tills vi tillsammans såg det försvinna, bör ha varit omkring fem minuter. Dagny och jag gick senare på dagen ut på havreåkern för att se, om klotet hade lämnat några spår, men vi hittade inte något. Jag är född här på gården, och min fru har nu bott här i 19 år, men ingen av oss har tidigare sett något konstigt, varken på marken eller i luften, säger Karl-Erik. -Nog har man väl någon gång läst i tidningarna, att folk har sett något ovanligt i luften, men jag har aldrig tidigare fäst mig vid det.

Tjänstgörande flygledare på flygflotttiljen i Karlsborg har uppgett, att inga plan fanns i luften vid den aktuella tidpunkten på tisdagen. Plan från Sätenäs är heller inte aktuella. Enligt meteorolog Mikael Tjernström kan det heller inte ha varit någon väderballong. På flygstaben i Stockholm har man ingen förklaring att ge till det inträffade.

Stod klotet aldrig på marken?

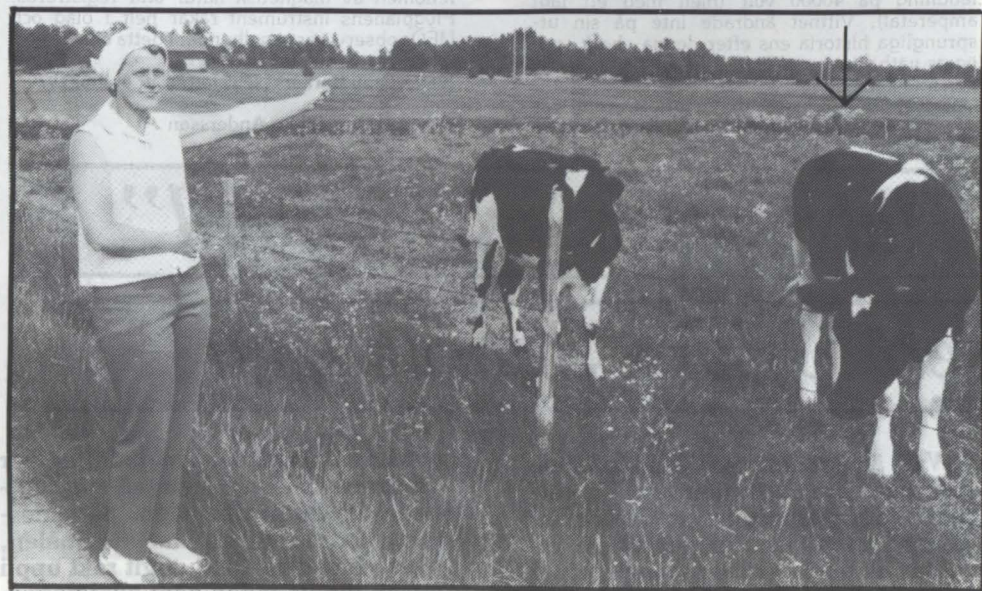
När ufologen Henry Svensson från Mariestad och undertecknad besökte platsen någon dag efter händelsen, fanns det inga spår eller skador på mark eller växtlighet. Marken var

hård och sprucken till följd av den senaste tidens torka i området. Vid en rekonstruktion kunde det konstateras, att på grund av den omgivande växtligheten utanför havreåkern måste klotet ha haft en diameter av minst 80 cm, om det stod på marken, för att vara synligt från Dagny Ekströms första observationsplats. Flera omständigheter tyder på att klotet stillastående svävat strax ovanför markytan i stället för att ha stått på marken. Troligen har avståndet och det bländande skenet försvårat den exakta lägesbestämningen.

Samtliga grannar, som vi kom i kontakt med, vitsordade makarna Ekström som absolut tillförlitliga.

Liknande fall i Södermanland.

Det är inte bara i Skaraborgs län, som man under juni månad i år observerat blänkande föremål ute på gårderna. Ett liknande fall, som i Tidavad, har också inrapporterats från trakten av Eskilstuna. Torsdagen den 3 juni observerade 72-åriga Gösta Andersson och hans hustru Marta ett blänkande föremål, som låg ute på ett gårde omkring 300 meter från deras bostad vid Skäcklinge gård, cirka 3 - 4 km väster Eskilstuna. Gösta Andersson och hans fru var den aktuella morgonen uppe och i farten redan vid 05.30-tiden. Gösta hade just gått ut för att se, om potatisen hade kommit upp. Direkt fick han syn på ett föremål, som låg och blänkte ute på ett sädesfält. Storleken och formen var svåra att uppskatta på det långa avståndet. Efter som folk tidigare uppehållit sig på gårderna och tagit ut sk provrutor för uppskattning av skördeutfallet, trodde han, att det blänkande föremålet lagts ut i samband med detta. Som det senare visade sig, var detta antagande felaktigt. Vid 07.00-tiden var plötsligt föremålet borta från sädesfältet, men han fick omedelbart syn på det igen. Nu fanns det i en närbelägen skogsduge. Där rörde det sig bland buskarna! Efter en kort stund steg det rakt upp, högt över trädkopparna, för att sedan fara iväg i rikt-

— Där ute på havreåkern, cirka 8—10 meter från borte hörnet av kalvhagen, befann sig klotet, då jag först fick se det, säger Dagny Ekström och pekar mot platsen, som på bilden är utmärkt med en pil.

ning mot Eskilstuna. Gösta uppfattade nu föremålets form som avlång, samt att det lyste i flera färgskiftningar. När vindstilla rådde under

den nära 90 minuters långa observationstiden, är Gösta Andersson övertygad om att det inte kunde vara någon ballong eller liknande. **Karl**

Fru Dagny Ekström och ufologen Henry Svensson vid en händelserekonstruktion på den plats i havreåkern, där det blänkande klotet uppträdde på 40 meters avstånd från Dagny.